

Smlouva se Saskem (1996/1997)

(kurzívou jsou v konsolidovaném textu smlouvy vyznačeny texty dodatkového protokolu vztahující se k jednotlivým článkům)

Smlouva mezi Svatým stolcem a Svobodným státem Sasko

Svatý stolec,
zastoupený apoštolským nunciem v Německu
arcibiskupem
Dr. Giovanni Lajolem,
a
Svobodný stát Sasko,
zastoupený ministerským předsedou,
Prof. Dr. Kurtem Biedenkopffem,

přihlížejíce k platnému konkordátu mezi Svatým stolcem a Německou říší z 20. července 1933, nakolik zavazuje tento Svobodný stát, a berouce v potaz smlouvu Svobodného státu Prusko se Svatým stolcem z 14. června 1929,

zohledňujíce nový svobodný společenský řád ve Svobodném státě Sasko, který umožňuje upravit vztahy mezi Svatým stolcem a Svobodným státem na partnerském základě,

chtějíce na základě výše zmíněných smluv a v návaznosti na ně upevnit a podpořit vztahy mezi Svobodným státem a Katolickou církví,

se dohodly takto:

Článek 1 – Náboženská svoboda

(1) Svobodný stát Sasko (dále jen „Svobodný stát“) poskytuje zákonnou ochranu svobodě vyznávat a veřejně vykonávat katolické náboženství.

(2) Zaručuje se právo Katolické církve, jejích složek a členů zakládat sdružení s náboženskými, charitativními a jinými církevními cíli.

Dodatkový protokol k čl. 1 odst. 2:

Činnost těchto sdružení nepodléhá v rámci obecně platných zákonů žádným omezením.

(3) Katolická církev řídí a spravuje své záležitosti samostatně v rámci obecně platných zákonů.

Článek 2 – Vzájemná spolupráce

(1) Představitelé zemské vlády a diecézní biskupové se budou scházet pravidelně i podle potřeby k rozhovorům ohledně těch otázek, které se dotýkají jejich vzájemného vztahu nebo mají pro obě strany zvláštní význam.

(2) Diecéze Drážďany-Míšeň, Zhořelec a Magdeburk jmenují pro stálé zastupování svých zájmů a pro zlepšení vzájemné informovanosti společného zmocněnce a zřídí Katolický úřad jako komisariát biskupů v místě sídla vlády.

(3) Je třeba zajistit Katolické církvi přiměřenou součinnost při legislativních záměrech a programech, které se dotýkají jejich zájmů.

Dodatkový protokol k čl. 2 odst. 3:

Ke spoluúčasti bude Katolická církev přibrána natolik včas, aby mohla zaujmout stanovisko ještě před přijetím usnesení. Při vlastní zákonodárné iniciativě dá zemská vláda Katolické

církvi možnost k vyjádření v dostatečném časovém předstihu před rozhodnutím o předložení návrhu zákona.

Článek 3 – Výuka náboženství

(1) Svobodný stát zaručuje pravidelné vyučování katolického náboženství jako řádného předmětu na veřejných školách.

Dodatkový protokol k čl. 3 odst. 1:

Smluvní strany si jsou vědomy toho, že znovuzavedení výuky náboženství ve Svobodném státě si vyžaduje ještě značnou dobu. Diecéze se zavazují, že dají k dispozici církevní pracovníky, kteří by mohli vykonávat výuku náboženství. Svobodný stát bude ze své strany urychleně iniciovat vzdělávání učitelů náboženství, kteří by mohli bez omezení působit na gymnáziích. Po přechodnou dobu zřídí Svobodný stát se souhlasem diecézí pracovní místa, třeba jen na částečný úvazek, pro duchovní a diplomované teology působící ve školství.

Výuka náboženství má být co nejdříve zavedena ve všech studijních ročnících. Pokud je v důsledku malého počtu žáků připadajících v úvahu výuka náboženství na škole spojena s nepřiměřenými náklady, může být tato výuka vykonávána společně pro více škol. Výuku náboženství společně pro více škol je Svobodný stát povinen zajistit, jen lze-li ji uskutečnit za přijatelných organizačních nákladů.

(2) Předmětem katolické výuky náboženství je předávání katolické věrouky a mravouky. Má motivovat k náboženskému životu a odpovědnému jednání v církvi i společnosti. Učební osnovy, učební plány a učebnice katolického náboženství vyžadují církevní souhlas. Zvláštní dohoda upraví spoluúčast církve na řádném a dalším vzdělávání učitelů náboženství, jakož i dohled nad výukou náboženství.

Dodatkový protokol k čl. 3 odst. 2, třetí věta:

Příslušný pro udělení církevního souhlasu je ten diecézní biskup, v jehož diecézi je výuka náboženství vykonávána.

(3) Učitelé předmětu katolické náboženství musí mít před svým jmenováním zplnomocnění k výuce náboženství od příslušného diecézního biskupa (*missio canonica*). U kněží se předpokládá, že zplnomocnění bylo uděleno. Zplnomocnění může být dáno i na určitou dobu a v odůvodněných případech může být odvoláno.

Dodatkový protokol k čl. 3 celému odst. 3:

Vnitrocírkevní předpisy o odnětí jednotlivých oprávnění zůstávají nedotčeny, zejména ohledně jejich účinků na způsobilost k činnosti učitele náboženství.

Dodatkový protokol k čl. 3 odst. 3, první věta:

Příslušný je ten diecézní biskup, v jehož diecézi je výuka náboženství vykonávána.

(4) Ustanovování učitelů náboženství, kteří konají výuku náboženství jako svou hlavní nebo vedlejší činnost a jsou k tomu určeni církví jak na dobu

určitou, tak neurčitou, bude stanoveno zvláštní právní úpravou.

Článek 4 – Církevní školství

Katolická církev, včetně řádů a kongregací k ní náležících i dalších církevních institucí, má právo zřizovat a samostatně provozovat školy na konfesním základě.

Dodatkový protokol k čl. 4:

Svobodný stát, který sám nenabízí školy na konfesním základě, bude podporovat katolické školy. Financování z veřejných prostředků a stanovení podmínek pro uznání ze strany státu zůstává vyhrazeno úpravě zemského práva nebo dohodě stran.

Článek 5 – Studium teologie na státních vysokých školách

(1) Svobodný stát zachová na Technické universitě v Drážďanech výuku předmětu katolické náboženství v pedagogicky zaměřených studijních oborech a výuku předmětu katolická teologie v magisterských studijních oborech. Vzdělávání v rámci těchto předmětů odpovídá nauce a zásadám Katolické církve.

Dodatkový protokol k čl. 5 odst. 1:

Stanovení potřebného učitelského personálu (systemizace míst) a nezbytného učebního zařízení (věcné vybavení) se uskuteční v součinnosti s příslušným diecézním biskupem.

(2) Profesori a vysokoškolští docenti (vysokoškolští učitelé) katolické teologie a katolické náboženské pedagogiky budou jmenováni až poté, co se příslušné ministerstvo ujistí u příslušného diecézního biskupa, že ohledně nauky a způsobu života jmenovaného nejsou žádné námítky. Budou-li vzneseny nějaké námítky, musí je diecézní biskup doložit způsobem odpovídajícím danému případu.

Dodatkový protokol k čl. 5 odst. 2:

Předtím než ministerstvo někomu sdělí jmenování nebo učiní nabídku místa ve smyslu tohoto ustanovení, vyžádá si vyjádření příslušného diecézního biskupa. Pokud diecézní biskup prohlásí, že nemá námitek, příslušné ministerstvo přistoupí ke jmenování či nabídce místa. Personální rozhodnutí ve smyslu tohoto odstavce mohou být zveřejněna teprve tehdy, když diecézní biskup nevznesl žádné námítky.

Pokud navržení kandidáti nejsou vázáni ke kněžskému způsobu života, vyžaduje se od nich způsob života shodný se zásadami Katolické církve.

(3) Bude-li ze strany Katolické církve zjištěno, že vysokoškolský učitel katolické teologie nebo katolické náboženské pedagogiky se dostal do rozporu s naukou Katolické církve nebo se jeho způsob života stal neslučitelný se zásadami Katolické církve, oznámí diecézní biskup tuto skutečnost příslušnému ministerstvu. V tomto případě nemůže dotčený vysokoškolský učitel vykonávat svou učitelskou činnost v oblasti katolické teologie. Zároveň příslušné ministerstvo okamžitě zahájí jednání s diecézním biskupem o způsobu a rozsahu prostředků použitých pro nápravu stavu.

(4) Příslušné ministerstvo schválí nebo uvede v platnost studijní a zkušební řády pro studijní obory katolické teologie poté, co se dotáže diecézního biskupa a zjistí, že nejsou vzneseny proti těmto řádům námítky.

Dodatkový protokol k čl. 5 odst. 4:

Příslušný diecézní biskup je oprávněn vyslat jednoho svého zástupce jako pozorovatele k ústním závěrečným zkouškám v oborech katolické teologie. Dobu konání těchto zkoušek je mu potřeba předem včas oznámit.

Dodatkový protokol k celému čl. 5:

Ohledně katolického teologického vzdělávání panuje shoda, že na vztah všech kateder katolické teologie a náboženské pedagogiky k příslušnému diecéznímu biskupovi ve Svobodném státě se aplikují aktuálně platná ustanovení apoštolská konstituce „Sapientia Christiana“ z 15. dubna 1979 i k ní vydaná prováděcí nařízení z 29. dubna 1979 a dva dekrety Kongregace pro katolickou výchovu z 1. ledna 1983. Tyto předpisy nabírají církevní předpisy, na které odkazuje dodatkový protokol k článku 19 Konkordátu mezi Svatým stolcem a Německou říší z 20. července 1933.

Článek 6 – Církevní vysokoškolské vzdělávání

(1) Katolická církev má právo zřizovat vlastní vzdělávací instituce, obzvláště pro teology, učitele náboženství, církevní hudebníky, sociální pedagogy a pedagogy ve farnostech a pro ostatní srovnatelná povolání. Tyto instituce jsou postaveny na roveň státním vzdělávacím zařízením, pokud odpovídají ustanovením právních předpisů upravujících oblast školství.

(2) Podmínky pro uznání ze strany státu i rozsah účasti Svobodného státu na věcných a osobních nákladech těchto institucí mohou být upraveny zvláštními dohodami.

Dodatkový protokol k čl. 6 odst. 2:

Příslušná dohoda může být obecná nebo se může týkat jednotlivé církevní vzdělávací instituce.

Článek 7 – Formace mládeže a dospělých

(1) Aktivity církve zaměřené na mládež budou přiměřeně zohledněny v rámci všeobecné státní podpory a v politických grémiích Svobodného státu, majících na starost práci s mládeží.

(2) Svobodný stát zaručuje, že církve mohou být činné v oblasti formace dospělých.

Článek 8 – Ochrana svátků

Ochrana nedělí a církevních svátků se zaručuje.

Dodatkový protokol k čl. 8:

Stanovení zákonných a církevních svátků je upraveno zemským právem. Pokud nějaký církevní svátek není zároveň státním svátkem, Svobodný stát zaručuje, že

1. žáci a studující,

2. osoby zaměstnané, pokud tomu nebrání naléhavé provozní důvody,

budou mít možnost účasti na hlavní mši a budou se moci po nezbytně nutnou dobu vzdát ze svého pracoviště nebo místa studia.

Článek 9 – Pastorační a charitativní zařízení

(1) Diecéze, církevní sdružení a charitativní organizace mají právo provozovat vlastní zařízení v oblasti sociálních služeb a zdravotnictví, jejichž účelem je činnost poradní a pečovatelská zaměřená na zvláštní cílové skupiny. Nakolik plní tato zařízení úkoly v souvislosti s veřejným zájmem a slouží všem nezávisle na církevní příslušnosti, mají provozovatelé těchto zařízení nárok na přiměřenou dotaci.

Dodatkový protokol k čl. 9 odst. 1, druhá věta:

Smluvní strany vycházejí ze skutečnosti, že církevní provozovatelé mají nárok na podporu ve stejné výši jako obce nebo ostatní soukromí provozovatelé, kteří poskytují podobné služby.

(2) Katolická církev může provozovat vlastní vzdělávací zařízení za účelem řádného a dalšího vzdělávání svých pracovníků v oblastech uvedených v odstavci 1.

Dodatkový protokol k čl. 9 odst. 2:

Absolvování církevních vzdělávacích zařízení je ze strany státu uznáváno, pokud je zaručena srovnatelnost s odpovídajícími státními studijními programy. Rozhodnutí o tom činí příslušné ministerstvo. Tato zařízení mají být podporována podle obecných zásad.

Článek 10 – Ochrana zájmů Lužických Srbů

Katolická církev uchovává a chrání lužickosrbské katolické kulturní dědictví. Svobodný stát je v této činnosti Katolické církvi v rámci svých možností nápomocen.

Článek 11 – Rozhlas a televize

(1) Svobodný stát bude usilovat o to, aby byla Katolické církvi vyhrazena dostatečná vysílací doba ve veřejnoprávních rozhlasových a televizních stanicích. Katolická církev bude přiměřeně zastoupena v dozorcích a programových orgánech.

Dodatkový protokol k čl. 11 odst. 1:

Svobodný stát garantuje veřejnoprávní rozhlasové a televizní stanice na základě státních smluv jen v případě, že jsou uzavřeny s jiným spolkovými zeměmi. Smluvní strany se shodují v tom, že cíl článku 11 odst. 1 byl dostatečně naplněn ve stávajících státních smlouvách o rozhlasovém a televizním vysílání (státní smlouva o středoněmeckém rozhlase a televizi z 30. května 1991, SächsGVBl., str. 169; státní smlouva o rozhlase a televizi ve sjednoceném Německu z 31. srpna 1991, SächsGVBl., str. 425). Při doplnění nebo změnách těchto státních smluv o rozhlas a televizi bude Svobodný stát dbát o to, aby byly zohledněny zásady zmíněné v odst. 1. Pokud se to bude zdát neprosaditelné, odpadá pro Svobodný stát vázanost úpravou obsaženou v této smlouvě.

V oblasti soukromého rozhlasového vysílání bude Svobodný stát brát na zřetel zájmy Katolické církve v rámci své povinnosti zajistit pluralitu podle zemské právní úpravy.

(2) Tím zůstává nedotčeno právo Katolické církve a jejích součástí provozovat na základě zemských zákonů rozhlasové a televizní vysílání samostatně nebo s třetími osobami.

Článek 12 – Zvláštní duchovní služba

(1) Bohoslužby a duchovní služba v nemocnicích, věznicích, policejních vzdělávacích zařízeních a podobných zařízeních Svobodného státu se zaručují. Svobodný stát bude usilovat o to, aby k tomu byly zajištěny nezbytné prostory.

Dodatkový protokol k čl. 12 odst. 1:

Svobodný stát nese břemeno stavebních a provozních nákladů ke prostorám v nápravných zařízeních a státních nemocnicích, které slouží převážně k boboslužebným účelům, pokud budova slouží nebo skutečně sloužila svému účelu. V případě změny účelu odpadá práva církvi ke prostorám daným jim dříve k dispozici.

(2) Bude-li tato činnost vykonávána duchovním správcem se speciálním pověřením, který ji bude vykonávat jako svou vedlejší nebo hlavní činnost (pověřený duchovní správce), proběhne jmenování ze strany biskupa po dohodě s příslušným ministerstvem.

(3) Podrobnosti budou stanoveny zvláštní dohodou.

Dodatkový protokol k čl. 12 odst. 3:

Doboda uzavřená mezi Svobodným státem a Katolickou církvi z 15. ledna 1993 zůstává nedotčena.

Článek 13 – Obsazování církevních úřadů

(1) Obsazování církevních úřadů v diecézích Zhořelec a Magdeburk se řídí ustanoveními příslušných smluv o zřízení diecéze.

Dodatkový protokol k čl. 13 odst. 1:

Pokud jde o církevní úřady vyjmenované ve smlouvách o zřízení diecéze, zůstává nedotčen článek 9 odst. 1 a 2 Smlouvy mezi Svobodným státem Prusko se Svatým stolcem z 14. června 1929.

(2) Pro obsazování biskupského stolce a jmenování kanovníků dómské kapituly v diecézi Drážďany-Míšeň platí odpovídajícím způsobem ustanovení článku 14 Konkordátu mezi Svatým stolcem a Německou říší z 20. července 1933.

Dodatkový protokol k čl. 13 odst. 2:

Ohledně obsazování biskupského stolce Drážďany-Míšeň platí článek 14 odst. 1 věta 2 Konkordátu mezi Svatým stolcem a Německou říší z 20. července 1933 ve spojení s ustanoveními, na které je tam poukazováno. Ohledně obsazování kanovníckých míst dómské kapituly v diecézi Drážďany-Míšeň platí článek 14 odst. 1 věta 1 konkordátu.

(3) Pro diecéze uvedené v odstavcích 1 a 2 odpadá oznamovací povinnost o obsazování míst farářů.

Dodatkový protokol k čl. 13 odst. 3:

Smluvní strany jsou zajedno v tom, že výkon úřadu faráře může být trvale přenesen jen na takovou osobu, která úspěšně absolvovala minimálně tříleté teologicko-filosofické studium. Pokud jde o ostatní záležitosti, rozhoduje příslušný diecézní biskup o obsazování míst farářů zcela svobodně, bez ohledu na článek 14 odst. 2 Konkordátu mezi Svatým stolcem a Německou říší z 20. července 1933 a na články 9 a 10 Smlouvy mezi Svobodným státem Prusko a Svatým stolcem z 14. června 1929.

Dodatkový protokol k celému čl. 13:

Svobodný stát se vzdává požadavku na složení biskupského slibu věrnosti podle čl. 16 Konkordátu mezi Svatým stolcem a Německou říší z 20. července 1933.

Článek 14 – Řády a řeholní kongregace

Řády a řeholní kongregace podléhají ve věcech založení, vnitřní struktury a činnosti podmínkám vyplývajícím z obecně platných zákonů.

Článek 15 – Korporační práva

(1) Diecéze, biskupské stolce, dómské kapituly, farnosti a církevní obce i z nich vytvořené svazy jsou korporacemi veřejného práva; jimi vykonávaná služba je veřejnou službou.

Dodatkový protokol k čl. 15 odst. 1:

Z charakteru církevní služby jako služby veřejné nelze vyvozovat, že by na ni měly být aplikovány právní předpisy týkající se státních úředníků. Katolická církev bude přesto usilovat o největší možné přiblížení se svých ustanovení upravujících služební poměry, které by odpovídalo zásadám regulujícím právo veřejné státní služby.

(2) Drobné územní změny diecézí, které se uskutečňují v zájmu místní duchovní správy, je potřeba oznámit zemské vládě. O ostatních změnách diecézní organizace a cirkumskripce se uzavře dohoda se zemskou vládou.

(3) Diecéze oznámí včas svá usnesení o zamýšleném zřízení nebo změnách církevních korporací příslušnému ministerstvu i místně příslušnému územně samosprávnímú celku. Zřízení veřejnoprávní církevní nadace vyžaduje povolení příslušného ministerstva.

(4) Předpisy diecézí týkající se majetkoprávního zastupování církevních korporací, ústavů a nadací veřejného práva musí být před svým vydáním předloženy příslušnému ministerstvu. Ministerstvo může do jednoho měsíce vznést své námítky, pokud není zaručeno řádné majetkoprávní zastupování.

Dodatkový protokol k čl. 15 odst. 4:

Diecéze neuvedou v platnost předpisy uvedené v odstavci 4, dokud neuplyne lhůta pro vznášení námítek. Pokud vneslo příslušné ministerstvo námítku, nejsou diecéze oprávněny uvést tyto předpisy v platnost, dokud námítka nebude vzata zpět nebo prohlášena pravomocným soudním rozhodnutím za neúčinnou.

Článek 16 – Vlastnická práva církve

(1) Vlastnictví a ostatní majetková práva Katolické církve a jejich součástí se zaručují.

Dodatkový protokol k čl. 16 odst. 1:

Rozsah záruk se řídí článkem 138 odst. 2 ústavy Německé říše z 11. srpna 1919.

(2) Zemské úřady zohlední při aplikaci předpisů upravujících vyvlastnění zájmy církví. Při obstarávání rovnocenných náhradních pozemků vyjdou církví vstříc v rámci zákonné úpravy.

Článek 17 – Církevní budovy v necírkevním vlastnictví

(1) Kostelům a jiným církevním budovám, které jsou ve vlastnictví Svobodného státu a slouží církevním nebo charitativním účelům, se zaručuje bez omezení tento účel užívání. Svobodný stát se bude v rámci svých povinností, vyplývajících z břemene péče o stavbu, starat o udržování těchto budov nebo jejich částí.

Dodatkový protokol k čl. 17 odst. 1:

Svobodný stát uznává své břemeno péče o stavbu ke katedrále (Hofkirche) v Drážďanech, jakož i k následujícím zámeckým kaplím:

1. Hubertusburg
2. Pillnitz
3. Moritzburg.

Katolická církev bude brát ohled na hospodářskou situaci Svobodného státu při uplatňování svých nároků na splnění povinností ze strany státu vyplývajících z břemene péče o stavbu.

(2) Dohodou s příslušnou diecézí se může vlastník nesoucí břemeno péče o stavbu zavázat, že převede pozemek určený na církevní nebo charitativní účely, případně za náhradu, čímž se vyváže z břemene údržby budovy.

Článek 18 – Hřbitovy

(1) Církevní hřbitovy jsou chráněny ze strany Svobodného státu stejně jako obecní hřbitovy. Církev je oprávněna v rámci předpisů zákona zakládat nové hřbitovy a stávající rozšiřovat.

(2) Provozovatelé církevních hřbitovů mohou vydávat provozní a poplatkové řády, a to podle zásad platných pro obce.

Dodatkový protokol k čl. 18 odst. 2:

Hřbitovní poplatky se vybírají na žádost církevního provozovatele za pomoci státu. Státní pomoc při vybírání poplatků se podle shodného vyjádření smluvních stran vztahuje jen na takové poplatky, které se podle poplatkového řádu vybírají za užívání a na udržování zařízení hřbitova. Oproti tomu nelze použít způsob výběru prostřednictvím správních orgánů na poplatky za církevní doprovodné slavnosti, cizí úkony jiných podnikatelských subjektů, jakož i některé poplatky za církevní úřední výkony.

Článek 19 – Církevní kulturní památky

(1) Katolická církev a Svobodný stát se hlásí ke společné odpovědnosti za ochranu a zachování církevních kulturních památek.

(2) Katolická církev se zavazuje, že bude kulturní památky odpovídajícím způsobem udržovat a pečovat o ně a že v rámci svých možností je ponechá přístupné pro veřejnost.

Dodatkový protokol k čl. 19 odst. 2:

Přednostně budou přitom zohledněny kulturní a pastorační zájmy.

(3) Katolická církev má na základě zákona nárok na přiměřenou úhradu výdajů vynaložených na udržování svých kulturních památek ze strany Svobodného státu a bude při rozdělování státních prostředků odpovídajícím způsobem zohledněna. Svobodný stát se zasadí o to, aby Katolická církev obdržela finanční podporu od těch zařízení a úřadů, které působí na národní a mezinárodní úrovni v oblasti ochrany kultury a památek.

Článek 20 – Státní dotace

Svobodný stát proplácí diecízím jejich nároky na státní dotace jedním celkovým ročním obnosem ve výši 1 000 000,- DM. Výše obnosu se bude odpovídajícím způsobem měnit podle změn odměňování úředníků ve státních službách, účinných po 31. 12. 1993.

Dodatkový protokol k čl. 20:

a) Mezi smluvními stranami panuje shoda o tom, že pod zmíněnou klauzulí o proplácení se rozumějí veškeré nároky garantované státními dávkami podle článku 109 odst. 4 ústavy Svobodného státu Sasko ve spojení s článkem 138 odst. 1 ústavy Německé říše z 11. srpna 1919 a podle článku 112 odst. 1 ústavy Svobodného státu Sasko. Tím se tyto nároky vyčleňují nezávisle na tom, zda byly stranám známy příslušné právní důvody při uzavírání smlouvy. Nároky vyplývající z povinnosti státu pečovat o stavby podle článku 11 odst. 2 této smlouvy zůstávají nedotčeny.

b) Prostředky mají diecéze volně k dispozici. Diecéze upravují rozdělení celkového obnosu mezi sebou. Státním úřadům nepřísluší kontrolovat použití těchto prostředků.

c) Platby budou provedeny formou dvanácti měsíčních splátek, převedených na konto určené diecízí Drážďany-Míšeň a oznámených příslušnému ministerstvu. Převody na toto konto budou realizovány až poté, co diecéze učiní písemné sdělení, že se dohodly na vnitřním přerozdělení částek. Toto sdělení je pro Svobodný stát závazné, dokud nebude některou ze zúčastněných diecézí vůči příslušnému ministerstvu odvoláno. Pokud se diecéze nedohodnou, budou splatné částky složeny podle ustanovení schovacího řádu z 10. března 1937 (RGrBl. I., str. 285), naposledy novelizovaného zákonem z 20. srpna 1990 (BGrBl. I., str. 1765).

d) Pokud jde o roky 1991 a 1992, zůstane u doposud poskytnutých záloh. Další dodatečné nároky nebudou uplatněny. Za rok 1990 nebudou uskutečněny žádné platby.

e) Směrodatný je mzdový řád platný pro státní úředníky na území nových spolkových zemí. Za základ se bere nástupní plat funkce vyššího netechnického zaměření ve státní správě, platová třída A 13 podle spolkového mzdového řádu, sedmý platový stupeň, ženatý/vdaná, dvě děti.

Článek 21 – Právo ohledně církevní daně

(1) Diecéze jsou oprávněny na základě ustanovení zemského práva vybírat církevní daně na úrovni diecézní nebo místní. Církevními daněmi se rozumějí církevní daň z příjmu a majetku, církevní poplatek stanovený v pevných nebo odstupňovaných částkách, jakož i zvláštní církevní poplatek v případě rodin, kde manželé vyznávají odlišnou víru. Různé druhy daní mohou být vybírány jednotlivě nebo i vedle sebe.

Dodatkový protokol k čl. 21 odst. 1:

Diecéze jsou oprávněny stanovit v rádech upravujících církevní daň minimální částky a horní hranice vybíraných částek.

(2) Při vyměrování církevní daně jako příplatku k dani z příjmu (ze mzdy) se diecéze dohodnou na jednotné sazbě příplatku.

Dodatkový protokol k čl. 21 odst. 2:

Smluvní strany se shodují v tom, že předpokladem pro státní správu církevní daně je vyrozumění o jednotné sazbě příplatku. Pokud není dosaženo jednoty o sazbě příplatku s ostatními náboženskými společnostmi oprávněnými vybírat církevní daň, rozhodne ministerstvo financí na základě zemské právní úpravy o tom, jestli mohou finanční úřady ve vztahu k diecízím vykonávat správu církevní daně.

(3) Úpravy církevních daní, včetně jejich změn a doplnění i usnesení o sazbách církevních daní vyžadují státní souhlas.

Dodatkový protokol k čl. 21 odst. 3:

Diecéze budou předkládat svá usnesení o sazbách církevní daně ministerstvu financí; tato usnesení budou předkládat i tehdy, budou-li odpovídat usnesením předcházejícího rozpočtového roku. Jsou považována za uznaná, pokud odpovídají usnesením předcházejícího rozpočtového roku a zemská právní úprava se nezměnila.

Článek 22 – Správa a exekuce církevních daní

Správa církevních daní z příjmů a majetku i církevního poplatku v případě manželství, kde manželé vyznávají odlišnou víru, se přenáší na finanční úřady, budou-li pro to splněny podmínky stanovené v zemském právu. Pokud je ve Svobodném státě daň ze mzdy vybírána v místě pracoviště, jsou zaměstnavatelé povinni daň ve výši stanovené sazbou daně strhnout a odvést. Finančním úřadům přísluší exekuce církevních daní, které spravují.

Dodatkový protokol k čl. 22:

a) Diecéze uvedou ministerstvu financí číslo účtu, zřízeného diecízí Drážďany-Míšeň, na které budou poukazovány příjmy diecézí z církevní daně poté, co se příslušné obvody dohodnou na rozdělení těchto příjmů a oznámí to ministerstvu financí.

b) Za správu církevní daně přísluší Svobodnému státu nábrada, jejíž výše se řídí podle výše příjmu z vybraných daní. Další podrobnosti se stanoví dohodou. Finanční úřady jsou povinny informovat na základě právních předpisů upravujících výběr dávek a ochranu dat příslušná církevní místa ve všech záležitostech souvisejících s církevními daněmi v rámci podkladů, které mají úřady k dispozici. Smluvní strany se shodují v tom, že finanční úřady jsou povinny poskytovat pouze údaje. Zpracování těchto údajů podle určitých kritérií není obsaženo v tomto ustanovení.

c) Opatření finančních úřadů týkající se prominutí daně, odlišného vyměření daně z důvodu spravedlnosti, odkladu splatnosti nebo snížení daně z příjmu (ze mzdy) a majetku se použijí i na církevní daně, které jsou vybírány jako příplatek k těmto daním. Právo církevních institucí stanovit z důvodu spravedlnosti církevní daň odlišně, odložit její splatnost, popř. ji zcela nebo částečně prominout nebo ji snížit zůstává nedotčeno.

Článek 23 – Registr přihlašovaných osob

(1) Diecézím budou poskytnuty z registru přihlašovaných osob údaje nezbytné pro plnění jejich úkolů. Rozsah údajů, které budou církvím předány, se řídí saským zákonem o přihlašování osob. Poskytování údajů předpokládá, že jsou na straně církví přijata dostatečná opatření k zajištění ochrany dat.

Dodatkový protokol k čl. 23 odst. 1:

Údaje jsou příslušným církevním institucím poskytovány pravidelně v určitých časových intervalech. Vedle náboženské příslušnosti budou údaje poskytnuty podle § 30 odst. 1 a 2 saského zákona o přihlašování osob a za splnění podmínek tam uvedených. Totéž platí při změnách těchto údajů. Podrobnosti budou upraveny dohodou mezi příslušným ministerstvem a diecézí. Směrodatný je saský zákon o přihlašování osob ve znění platném v době uzavření této smlouvy (SächsBVBl. 1993, str. 353).

(2) Poskytování údajů je osvobozeno od poplatků.

Dodatkový protokol k celému čl. 23:

Článek 23 se neuplatní, pokud jde o poskytování údajů soukromoprávním nebo soukromoprávně organizovaným podnikům a zařízením.

Článek 24 – Církevní sbírky

(1) Diecéze a jejich církevní obce i katolické organizace a sdružení jsou oprávněny žádat o dobrovolné dary pro církevní účely.

(2) Kromě toho se diecézím a jejich charitativním zařízeními povolují dvě všeobecné veřejné podomní a pouliční sbírky ročně. Dobu konání těchto sbírek určí diecéze po dohodě s příslušným ministerstvem.

Článek 25 – Osvobození od poplatků

Katolické církvi a jejím veřejnoprávním institucím, fundacím a spolkům zůstává zachováno osvobození od poplatků podle zemského práva.

Článek 26 – Klauzule o přátelství

Smluvní strany budou vzájemně názorové rozdíly týkající se výkladu a aplikace této smlouvy nebo dodržování příkazu parity v souvislosti s úpravami této smlouvy urovnávat smírnou cestou.

Článek 27 – Závěrečná ustanovení

(1) Tato smlouva, jejíž italské a německé znění má stejnou právní sílu, vyžaduje ratifikaci. Ratifikační listiny budou vyměněny co nejdříve.

(2) Smlouva včetně závěrečného protokolu, který je součástí smlouvy, vstupuje v platnost dnem po výměně ratifikačních listin.

Vyhotoveno ve dvou originálech.

V Drážďanech dne 2. července 1996.

za Apoštolský stolec:
arcibiskup dr. Giovanni Lajolo
apoštolský nuncius v Německu

za Svobodný stát Sasko:
prof. dr. Kurt Biedenkopf
saský ministerský předseda

Ratifikační listiny smlouvy uzavřené mezi Svatým stolicem a Svobodným státem Sasko byly vzájemně předány a přijaty v městě Bonn dne 29. dubna 1997. Smlouva tedy vstoupila v platnost následujícího dne téhož měsíce dubna podle ustanovení téže smlouvy.